

at pleje og udvikle. I den Henseende haaber jeg ikke, at der skal være nogen Tvivl, og jeg havde aldrig fundet Anledning til at sige saadanne Almindeligheder her, naar det ikke var, fordi det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds fremsatte saa ganske uberettigede Udtalelser.

For nu at vende tilbage til den meget omtalte Odensesag, saa misbilligede det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds meget Afgørelsen, baade Afgørelsen og Fremgangsmaaden derved, og han fremsatte derpaa den Udtalelse, at strenge Straffe vare nødvendige — det udtalte han saavel i den Anledning som overhovedet ved sin Betragtning af den mildere Straffelov —, de vare nødvendige som en Trusel, selv om man ikke vilde anvende dem. Dette er en meget farlig Doktrin og en Doktrin, der bør bekæmpes; en Straf, der ikke skal anvendes, bør ikke staa i en Straffelov. Thi for det første er det jo noget logisk aldeles forkasteligt at have noget, man ikke vil anvende, men dernæst er man aldrig sikker paa, at en Krigsret ikke vil anvende den Lov, som Lovgivningsmagten har sat ind med den Mening, at den ikke skulde anvendes. Nej, det giver den fuldstændigste Forvirring. En streng Straf alene til Trusel bør ikke eksistere, der bør eksistere Straffe, som skulle anvendes i de Tilfælde, Forbrydelserne ske, og saa skal man sørge for, at disse Straffe ikke ere strengere, end netop Forseelserne tilsige at de bør være.

Det ærede Medlem talte ligesom det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) om en formentlig uberettiget Indfyldelse, der var gjort gældende overfor Afdelingschefen i Odense. Det er ganske uberettiget, thi, som det gentagende er sagt: det, som der er sket, er dette, at Direktøren i Krigsministeriet i Forstaaelse med sin Minister har gennem en privat Ven meddelt sine Tanker om en fornuftig Afgørelse til en Afdelingschef, hos hvem der blev truffet de samme Tanker. Og paa den Maade blev der ved Regimentschefens Afgørelse — hvem Fortjenesten væsentlig tilkommer — frembragt et Resultat, som jeg tror at vi kunne være fornøjede med. For øvrigt, naar det ærede Medlem i denne Forbindelse fremsatte en personlig Anerkendelse af Direktøren i Krigsministeriet, men fremsatte en Mening om, at han havde visse Mangler, saa kan jeg dog, da det offentlig er sagt her, ikke lade være at modsige det,

da det er urigtigt. Det, jeg sigter til, er det, at det ærede Medlem taler om, at Direktøren har ikke været Jurisdiktionschef. Jo, han har været Jurisdiktionschef, naar han har været Bataillonschef ved Indkaldelser, og han har som Chef for Sekondløjtnantsskolen haft en udvidet Straffemyndighed, saa han er fuldt ud Jurisdiktionschef sammen med Afdelingschefen.

Saa vilde det ærede Medlem belære nogen — det kan dog vist ikke være mig — om, hvad der skal anses for tjenstligt eller ej. Jeg vilde egentlig talt ikke have undret mig, om det havde været en civil Mand, der havde fremsat en saadan Anskuelse, men at en gammel veltjent Officer af Hæren fremsætter den Anskuelse, at en Sag ikke skulde være tjenstlig, som Ministeren siger er tjenstlig, havde jeg ikke ventet. Man kan have sin Mening fuldt bevaret, om Ministeren har truffet den rigtige Afgørelse eller ej, men naar en Minister siger: den Sag er tjenstlig, saa er den tjenstlig, hvad enten en General eller en Underofficer har en modsat Mening. Dette Forhold er saa sikkert og bør være saaledes, og ve den, som i vedkommende Forhold vilde handle derimod; men det er saa sikkert, at det ærede Medlem allersidst skulde fremsætte nogen anden Mening.

Saa kom det ærede Medlem til sidst til at omtale den allerede tidligere, jeg tror egentlig talt tilstrækkelig, omtalte Sag angaaende den kommanderende General i første Generalkommandodistrikt og Ministeren. Det ærede Medlem stillede her en Opfordring til videre Meddelelse og videre Forklaring af, hvad der er sket fra Ministerens Side overfor Generalløjtnant Gørtz. Jeg skal dertil sige, at jeg har meddelt offentlig her i dette Ting klart og forstaaeligt, hvad jeg har tilkendegivet Generalløjtnant Gørtz, og naar det ærede Medlem gerne vilde forsøge at reducere det, der er foregaaet, til en Konversation mellem Ministeren og Generalløjtnant Gørtz, saa vil jeg kun sige dette ene Ord, at deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl.

Det ærede Medlem talte saa ogsaa om, at den nu afgaaede Trafikminister Jensen var falden som et Offer for General Gørtz. Det ligger egentlig udenfor denne Sag som forskelligt andet, der er sagt, og vel sagtens ogsaa udenfor mit Omraade, men jeg kan i Forstaaelse med mine Kolleger i Ministeriet sige paa Ministeriets Vegne, at det er slet ikke Tilfældet. Han faldt ikke som et Offer for Generalløjtnant Gørtz, men det var det ved hans forbeholdne Erklæring fremkaldte vanskelige Forhold til